

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
2004-2005

Διευθυντής ορχήστρας
Μύρων Μιχαηλίδης

Σολίστ
Θεόδωρος Κερκέζος
(σαξόφωνο)

Τρίτη 21 Ιουνίου 2005

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΜΟΝΗΣ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ

Είσοδος ελεύθερη για το κοινό

Τρίτη 21 Ιουνίου 2005
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

N. ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ (1904-1949)

Ηπειρώτικος Χορός I (Σειρά 1η, αρ. 4) (2')

Κρητικός Χορός I (Σειρά 1η, αρ.2) (2')

Concertino για σαξόφωνο & ορχήστρα εγχόρδων(1939)
(ενορχήστρωση: Γ.Σαμπροβαλάκης, 2005) (5')
I. Allegro giocoso

Κλέφτικος Χορός III (Σειρά 3η, αρ.3) (2')

Μαζωχτός Χορός III (Σειρά 3η, αρ.12)
 («Χελιδονάκι θα γεννώ») (2')

A. DVOŘÁK (1840-1904)

Σλαβικός χορός αρ.2, έργο 72 (5,5')

J. BRAHMS (1833-1897)

Ουγγρικός χορός αρ. 4 σε φα δίεση ελάσσονα (ενορχήστρωση. P. Juon) (3')

Ουγγρικός χορός αρ. 1 σε σολ ελάσσονα (4')

M. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (1925)

Adagio (3')

Scherzo (από το έργο Sinfonietta) (5,5')
(Allegro Vivace)

Διάλειμμα

M. RAVEL (1875-1937)

Alborada del gracioso (7,5')

S. RACHMANINOV (1873-1943)

Vocalise (4,5')

M. de FALLA (1876-1946)

Ο χορός της φωτιάς (από το μπαλέτο «Μαγική Αγάπη») (4')

M. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

Ο κύριος Νολλ (3')

L. BERNSTEIN (1918-1990)

Candide: Εισαγωγή (5')

A. PIAZZOLLA (1921-1992)

Tango Suite για σαξόφωνο και ορχήστρα (11')
(ενορχήστρωση: Θ.Κερκέζος)
(Prelude-Oblivion-Adios Nonino-Libertango)

διασταυρούμενες κλίμακες και τις ξαφνικές και απρόβλεπτες τονικές αλλαγές, τα άλλα δύο μέρη, το πρώτο και το τρίτο, έχουν ελεγειακό χαρακτήρα με δραματικές εξάρσεις.

Ας μην ξεχνάμε ότι τα χρόνια εκείνα υπήρξαν ιδιαίτερος δραματικά για την Ελλάδα και για τον συνθέτη. Βρισκόμαστε στην καρδιά του Εμφυλίου Πολέμου (1946-48). Πριν προλάβει να τελειώσει το έργο, ο Θεοδωράκης συνελήφθη και στάλθηκε εξορία στην Ικαρία. Επιστρέφοντας μετά από ένα χρόνο στην Αθήνα, συνεχίζει και ολοκληρώνει τη σύνθεση για να συλληφθεί αμέσως και πάλι και να σταλεί τούτη τη φορά μέσω της Ικαρίας στην φρικιαστική Μακρόνησο.

Όλα αυτά τα δραματικά γεγονότα και καταστάσεις δεν μπορεί παρά να επηρέασαν βαθειά το νεαρό συνθέτη βάζοντας τη σφραγίδα τους στη *Sinfonietta*.

Andreas Brandes

MAURICE RAVEL (1875-1937) **ALBORADA DEL GRACIOSO**

Το κομμάτι *Alborada del gracioso* ήταν αρχικά μέρος ενός έργου για πιάνο με τίτλο *Miroirs (Καθρέφτες, 1904-05)*, το οποίο ο Ραβέλ επεξεργάστηκε το 1912 για ορχήστρα.

Η *Alborada* είναι στα ισπανικά ένα τραγούδι της αυγής, όταν οι εραστές πρέπει να χωριστούν. Εδώ ο συνθέτης συνδέει την εικόνα αυτή με έναν παλιάτσο, ο οποίος αντιτίθεται ως κωμικό, συγχρόνως όμως και τραγικό, στοιχείο στο γεμάτο πάθος αίσθημα του χωρισμού των ερωτευμένων.

Στην αρχή και το τέλος επικρατεί το ζωηρό και χορευτικό στοιχείο, όπου ο Ραβέλ με την γνωστή επιδεξιότητά του στην χρήση των οργάνων της ορχήστρας μμιείται τους ήχους της κιθάρας, αλλά και τους ρυθμούς ισπανικών χωρών. Στην μεσαία ενότητα το σόλο φαγκότο εκφράζει το λυπημένο τραγούδι του ερωτευμένου παλιάτσου. Οι ισπανικές ρίζες του συνθέτη από την μεριά της μητέρας του προβάλλονται χαρακτηριστικά όπως και σε άλλα έργα του Ραβέλ, αν και από αρμονικής πλευράς, το έργο σηματοδοτεί μία πιο διευρυμένη και ανεπτυγμένη αρμονία, όπως αναφέρει ο ίδιος.

Evelin Voigtmann

SERGEI RACHMANINOV (1873-1943) **VOCALISE, ΕΡΓΟ 34**

Το *Vocalise* είναι το τελευταίο κομμάτι, με το οποίο ο Ραχμάνινοφ ολοκληρώνει έναν κύκλο τραγουδιών (έργο 34, 1912) για σοπράνο και πιάνο. Ενώ στα άλλα τραγούδια του μελοποιεί ρωσικά ποιήματα, σ' αυτό το κομμάτι δεν υπάρχουν λόγια, αλλά μόνο μελωδία -μάλιστα μία από τις καταπληκτικότερες του συνθέτη- γεμάτη νοσταλγία. Έτσι, η φωνή γίνεται «καθαρό» μουσικό όργανο και εκφράζει τα συναισθήματα μέσα από τη μελωδία και την εναρμόνισή της. Ενώ ο ίδιος ο συνθέτης επεξεργάστηκε το κομμάτι για φωνή και ορχήστρα, πολλοί εκτελεστές το παίζουν και με άλλα όργανα.

Evelin Voigtmann

MANUEL DE FALLA (1876-1946) **«Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ» ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΑΛΕΤΟ «ΜΑΓΙΚΗ ΑΓΑΠΗ»**

Ο Manuel de Falla υπήρξε ο μόνος ανάμεσα στους πιο σύγχρονους Ισπανούς συνθέτες, του οποίου οι δημιουργίες καθρεφτίζουν, στην πιο θαυμάσια μορφή τους, τις ιδιότητες που χάρισε στους Ισπανούς η χώρα τους και η ιστορία της. Το κύριο βάρος στο έργο του de Falla βρίσκεται στα μπαλέτα, γιατί ο χορός είναι ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της Ισπανίας. Έγραψε τα μπαλέτα «*Το τρικώχο καπέλο*» (1919) και η «*Μαγική αγάπη*» (1916), που είναι γραμμένα για ορχήστρα και μέτζο σοπράνο.

Αφορμή για να γραφεί το 1915 το μπαλέτο «*Μάγος έρωτας*» ήταν η τότε φημισμένη και πολύ αγαπητή στο λαό τσιγγάνα χορεύτρια και τραγουδίστρια Pastora Imperio. Δύο κύρια γνωρίσματα της ισπανικής ιδιορρυθμίας καθορίζουν

την υπόθεση: το πάθος και η πίστη στη μαγεία και γενικά στο μυστικισμό. Αλλά ο έρωτας νικά εδώ το μαγικό στοιχείο.

Ένα από τα πιο γνωστά κομμάτια του μπαλέτου είναι ο «*Χορός της φωτιάς*». Ξεκινώντας στα έγχορδα, ο χορός κορυφώνεται βαθμιαία μ' όλη την ορχήστρα σε ξέφρενο διονυσιακό ξέσπασμα.

Γιώργος Θυμής
(επεξεργασία κειμένου: E. Voigtmann)

M. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ **Ο ΚΥΡΙΟΣ ΝΟΛΛ**

(Από τη σουίτα «*Το Χαμόγελο της Τζοκόντας*»)

Η σουίτα αυτή γράφτηκε με ένα συγκερασμό απελπισίας και αναμνήσεων. Το θέμα είναι μια γυναίκα έρημη, μες στη μεγάλη πόλη. Το κάθε κομμάτι είναι και ένας μονόλογός της και όλα μαζί συνθέτουν την ιστορία της. Μια ιστορία σύγχρονη και παλιά μαζί. Και αν το κάθε κομμάτι είχε στίχους, θα έλεγε περίπου αυτά:

«...Υγαίνοντας με πλησιάζει ένα ξανθό νέο παιδί. Όλοι από γύρω μας εξαφανίστηκαν και μείναμε μόνοι οι δύο και αυτός να με κοιτάζει λίγο θλιμμένα και λίγο ειρωνικά. Μου λέει: "Είμαι μια περίπτωση νέου που θα 'θελε να σας γνωρίσει". Του απαντώ πως είμαι ολομόναχη και πως δεν είμαι έτοιμη να τον δεχτώ. Και ήθελα τόσο πολύ - μα δεν τολμούσα. Εκείνος μου χαμογέλασε, είπε... "Κρίμα" και άφησε στα χέρια μου μια κάρτα του, με ώσπου να δω τι έγραφε, είχε εξαφανιστεί. Η κάρτα είχε τυπωμένες δύο μόνο λέξεις: Νολλ, ο θάνατος».

Θ. Κερκέζος

LEONARD BERNSTEIN (1918-1990) **"CANDIDE" ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

Η *Candide*, το τρίτο έργο που συνέθεσε ο L. Bernstein για τη σκηνή του Μπρόντγουαϊ, είναι μια κωμική οπερέτα βασισμένη στην ομώνυμη σάτιρα του Βολταίρου. Η πρώτη παράσταση του έργου δόθηκε στο θέατρο Martin Beck της Νέας Υόρκης την 1η Δεκεμβρίου 1956.

Ο ίδιος ο συνθέτης διηύθυνε την εισαγωγή του έργου, για πρώτη φορά σε συμφωνική συναυλία, στις 26 Ιανουαρίου 1957 με τη Φιλαρμονική της Νέας Υόρκης.

Στο έργο του *Candide*, ο Βολταίρος (1694-1778) αποδεικνύει με μια σειρά από σαρδόνια επεισόδια πως η μωρία κυβερνά τον κόσμο και καταλήγει στο συμπέρασμα πως πρέπει να κάνει κανείς ό,τι μπορεί για να βελτιώσει τις συνθήκες της ζωής του, χωρίς να προσπαθεί να λύσει δυσεπίλυτα προβλήματα. Η εισαγωγή στην *Candide* μας τοποθετεί σ' αυτή την πικρή πραγματικότητα με έναν εξαιρετικά σατιρικό τρόπο. Ο Bernstein χρησιμοποιεί το στοιχείο της παρωδίας, διακωμωδεί τα στοιχεία που συναντούμε στις κλασικές ουβερτούρες, ιδιαίτερα σ' αυτές του 19ου αιώνα. Ο Ροσσίνι και ο Βέρντι είναι δύο από τα μουσικά «θύματά» του. Η πλούσια χρήση των κρουστών τονίζει τις φωτεινές και έντονες απτηχήσεις και οι ρυθμοί προσθέτουν γοητεία με τους επίμονους αντιχρονισμούς τους.

Γιώργος Θυμής
(επεξεργασία κειμένου: E. Voigtmann)

ASTOR PIAZZOLLA (1921-1992) **TANGO SUITE ΓΙΑ ΣΑΞΟΦΩΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ** (ενορχήστρωση: Θ.Κερκέζος) (Prelude-Oblivion-Adios Nonino-Libertango)

Η ενορχήστρωση για σαξόφωνο και ορχήστρα, που έκανε ο Θεόδωρος Κερκέζος, πρωτοπαρουσιάστηκε στην Αγία Πετρούπολη με μεγάλη επιτυχία με

τη Φιλαρμονική της πόλης στις 26 Ιανουαρίου του 2001 και με σολίστ τον ίδιο. Η σουίτα ανοίγει με το *Prelude*, μουσική που γράφτηκε το 1987 κατόπιν παραγγελίας του Intar Hispanic American Arts Center, για την παραγωγή του έργου "*Tangoarpassionado*". Στο *Πρελούδιο* το θέμα παρουσιάζεται τρεις φορές από όλες τις οικογένειες των οργάνων. Μετά το καταληκτικό πιανίσμο, ο σολίστ εισάγει ρυθμικότητα και σιγά την *Φούγκα*. Αφού ολοκληρώνει το θέμα της, συνεχίζουν τα έγχορδα με το αρχικό θέμα. Ύστερα από θαυμάσια επεξεργασία κορυφώνεται σε ένα δυνατό «Tutti» από σολίστ και ορχήστρα μαζί. Χωρίς διακοπή το σόλο βιολί παίζει σε λυπητερό ύφος ένα ελεύθερο μέρος, βασισμένο στην *Φούγκα*, ενώ το Σαξόφωνο ακολουθεί με αυτοσχεδιασμό, περνώντας στην *Fugata*, που είναι μία παραλλαγή της *Φούγκας*. Τελειώνει με αυτοσχεδιασμό του σαξοφώνου, όπου η ορχήστρα συνοδεύει σε απλό ρυθμό παλαιού Tango.

Το *Adios Nonino* (αρχικά γραμμένο για σόλο κιθάρα), ο Πιατσόλλα το έγραψε στην Νέα Υόρκη για το θάνατο του πατέρα του το 1958. Συγκαταλέγεται στα χλωστότερα έργα του συνθέτη, πλημμυρισμένο από πανέμορφες μελωδίες. Χαρακτηριστικός είναι ο ρυθμός της Bossa Nova που παρεμβάλλεται στο ενδιαμέσο.

Η σουίτα τελειώνει με το πασίγνωστο Libertango. Τα βιολοντσέλα έχουν τη βασική ρυθμική μελωδία σχεδόν σ'όλη την διάρκεια του κομματιού, ενώ το σόλο παρουσιάζει το θέμα. Στη συνέχεια, μία μία οι ομάδες των οργάνων εισέρχονται με ρυθμικά και μελωδικά σχήματα οδηγώντας το σ' ένα δυνατό φινάλε από όλα τα όργανα.

Στην αποψινή συναυλία θα ακουστούν τα μέρη: Prelude - Oblivion - Adios Nonino - Libertango.

Θεόδωρος Κερκέζος
(επεξεργασία κειμένου: E. Voigtmann)

27 ΙΟΥΝΙΟΥ - 2 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ

Η Κ.Ο.Θ. εγκαινιάζει μια σοβαρή δισκογραφική πορεία, ηχογραφώντας έργα Νίκου Σκαλκώτα με τη διεθνούς κύρους δισκογραφική εταιρεία "BIS"

4-18 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Η Κ.Ο.Θ. εμφανίζεται σε καλοκαιρινά φεστιβάλ σε διάφορες πόλεις ολόκληρης της Ελλάδας. Αναλυτικό πρόγραμμα θα ακολουθήσει στην ιστοσελίδα της Κ.Ο.Θ., www.tssso.gr

Πληροφορηθείτε τα νέα και τις δραστηριότητες της Κ.Ο.Θ. από τη ζωντανή ραδιοφωνική εκπομπή **Η Κ.Ο.Θ. στον "Λόγου και Τέχνης 100.6"** με ζωντανές συνεντεύξεις και σχόλια, κάθε Τετάρτη στις 19:00. Την εκπομπή παρουσιάζει ο Αντώνης Σαραγιώτης.

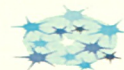
ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

● **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** ● **πανσέληνος**
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ επιλογές

ΧΟΡΗΓΟΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ:

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΝΑΚΑΣ
Μ Ο Υ Σ Ι Κ Ο Σ Ο Ι Κ Ο Σ

ΧΟΡΗΓΟΣ Κ.Ο.Θ.:

GALAXIA
VACATION CLUB

ΜΥΡΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης το 1968. Σπούδασε πιάνο με τον Δημήτρη Τουφεξή στην Αθήνα και διεύθυνση ορχήστρας με τους Hans-Martin Rabenstein (Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Βερολίνου), Μιλτιάδη Καρύδη και Simon Rattle (Διευθυντή Φιλαρμονικής του Βερολίνου).

Έχει συμπράξει ως αρχιμουσικός με πολυάριθμες ορχήστρες (όπως η Συμφωνική Ορχήστρα του Βερολίνου, η Ορχήστρα της Όπερας της Ανατολικής Σαξωνίας, η Φιλαρμονική του Μαγδεμβούργου, η Φιλαρμονική του Νέου Βρανδεμβούργου, η Συμφωνική Ορχήστρα της Θουριγγίας, η Ορχήστρα της Κάτω Σιλεσίας, καθώς και με όλες τις μεγάλες ελληνικές ορχήστρες), έχει συμμετάσχει σε διεθνή φεστιβάλ και γενικότερα έχει πραγματοποιήσει συναυλίες σε πολλές πόλεις της Ευρώπης.

Μεγάλη βαρύτητα έχει δώσει στην προβολή του ελληνικού πολιτισμού και ιδιαίτερα της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των νέων ελλήνων καλλιτεχνών στο εξωτερικό.

Από το 1999 έως το 2004 διατέλεσε μόνιμος αρχιμουσικός στην Όπερα της Ανατολικής Σαξωνίας στη Γερμανία, ενώ υπήρξε ο ιδρυτής και ο πρώτος Μουσικός Διευθυντής της Ορχήστρας Εγχόρδων Νέων στην Κρατική Μουσική Σχολή του Σάινεμπεργκ στο Βερολίνο, όπου και διατέλεσε μέχρι το 1998 καθηγητής ρεπερτορίου Όπερας και Μουσικής Δωματίου, συνεργαζόμενος με πολυάριθμα χορωδιακά σύνολα, καθώς και με σύνολα ιστορικών μουσικών οργάνων.

Έχει αναπτύξει δισκογραφική παραγωγή, ενώ στο συγγραφικό του έργο ιδιαίτερη αναφορά αξίζει στη συγγραφή εξειδικευμένης καλλιτεχνικής και τεχνικοοικονομικής μελέτης για τη δημιουργία Συμφωνικής Ορχήστρας στην Ελλάδα. Επίσης, είναι πτυχιούχος Νομικής του Τμήματος Νομικών και Οικονομικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Αθήνας.

Από το 2000 λαμβάνει εξαιρετικές κριτικές για παραγωγές Όπερας και συναυλίες σε ευρείας κυκλοφορίας έγκριτα περιοδικά, όπως το "Das Orchester" και το "Opernwelt", καθώς και σε μεγάλες εφημερίδες, όπως η "Sächsische Zeitung", η "Berliner Morgenpost", η "Der Tagespiegel" κ.α.

Από τον Ιούλιο του 2004 είναι ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

«... Ο Μύρων Μιχαηλίδης επενδύει στην εσωτερική δραματικότητα του έργου, επεξεργάζεται με ευαισθησία ένα ένα τα μουσικά μέρη, δημιουργεί με την ορχήστρα μεγαλειώδεις αποκορυφώσεις και συμφωνικό τραγούδι, χωρίς να υποχωρεί στο πηγαίο συναίσθημα του...»

Sächsische Zeitung

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΕΡΚΕΖΟΣ *«... Ένας από τους καλύτερους σαξοφωνίστες της γενιάς του...»* (Εφημερίδα Πράβδα, Μόσχα, Δεκέμβριος 2000)

«...Ο Κερκέζος είναι ένας πραγματικός βιρτουόζος με απaráμιλλη τεχνική, ευχάριστο ρυθμό και ένα ευρύτατο ρεπερτόριο...» (BBC Music Magazine, Οκτώβριος 2004)

«... Ένας εξωτικός και αισθαντικός ερμηνευτής του σαξόφωνου, που μπορεί να απογειώσει οποιοδήποτε κοινό...» (American Record Guide, Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2005)

Ο Θεόδωρος Κερκέζος πήρε δίπλωμα από το Ωδείο Αθηνών (τάξη Μπάμπη Φαραντάτου) και συνέχισε με μαθήματα στη Γαλλία από τον Ντανιέλ Ντεφαγιέ και τον Ζαν-Μαρί Λοντέξ. Έχει βραβευθεί δύο φορές (1991 και 1992) με το βραβείο «Παπαϊωάννου».

Έχει ερμηνεύσει όλο το κλασικό ρεπερτόριο του σαξοφώνου με ορχήστρες όπως οι: Φιλαρμονική της Αγίας Πετρούπολης, Φιλαρμονία του Λονδίνου, Φιλαρμονική του Βουκουρεστίου («Ζορζ Ενέσκου»), Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, Ορχήστρα των Χρωμάτων, Ορχήστρες των Ραδιοφωνιών της Σόφιας και του Βουκουρεστίου, Ορχήστρα της ΕΡΤ, Φιλαρμονικές της Αρμενίας, του Ιασίου, της Κονσταντζα, του Μπρασόφ (Ρουμανία), της Νότιας Βεσφαλίας (Γερμανία), Ορχήστρα «Μεντιτερανέο» της Ισπανίας, Καμεράτα Ορχήστρα Φίλων της Μουσικής, Καμεράτα της Βουδαπέστης και του Φόρτσχαϊμ, παίζοντας σε αίθουσες όπως: Carnegie Hall (Weill Recital-Νέα Υόρκη), The Royal Festival Hall (Λονδίνο), μεγάλες αίθουσες της Φιλαρμονικής του Λένινγκραντ και του Κρατικού Ωδείου της Μόσχας (Τσαϊκόφσκι), καθώς και στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Συνθέτες, όπως οι Ι. Ξενάκης, Μ. Θεοδωράκης, Θ. Μικρούτσικος, Θ. Αντωνίου και Δ. Δραγάκης, έχουν γράψει έργα γι' αυτόν. Από το 1998 ο Θεόδωρος Κερκέζος συνεργάζεται με τον εκδοτικό οίκο Alphonse Leduc στο Παρίσι για την έκδοση και προώθηση έργων για σαξόφωνο. Διδάσκει, επίσης, στο Ωδείο Αθηνών και παραδίδει μαθήματα τελειοποίησης στα Ωδεία: Κρατικό Ωδείο της Μόσχας, Βοστώνης, Νέας Αγγλίας, Ίθακα (Νέα Υόρκη), Ρίμσκυ-Κόρσακοφ, Πανεπιστήμιο του Πρίστον, στις Ακαδημίες του Γκνέσιν και του Κιέβου. Είναι μέλος κριτικών επιτροπών διεθνών διαγωνισμών.

Παίζει με σαξόφωνο τύπου *H. Selmer Paris*, το οποίο είναι ειδικά προσαρμοσμένο γι' αυτόν. Έχει ηχογραφήσει CD με τα δημοφιλέστερα κονσέρτα του σαξοφώνου με την Ορχήστρα Φιλαρμονία του Λονδίνου υπό τον Martyn Brabbins για την εταιρεία Naxos, το οποίο έγινε «δίσκος του

GALAXIA

VACATION CLUB

Ο χρόνος που περνάτε μαζί τους είναι πολύτιμος. Στις διακοπες θέλετε όλα να είναι τέλεια, για να μπορείτε αναπόσπαστοι να κολυμπήσετε, να παίξετε, να κοιμηθείτε αγκαλιά.

Ανακαλύψτε το Galaxia Vacation Club του Ομίλου Ν.Δασκαλαντωνάκη. Πολυτελείς σουίτες, πισίνες, εστιατόρια, jacuzzi, water sports, baby sitting, αλλά και δραστηριότητες που απασχολούν ευχάριστα τα παιδιά.

Μάθετε περισσότερα και κερδίστε ένα μοναδικό τριήμερο για δύο. Στείλτε sms στο 4220 γράφοντας Galaxia κενό, ins και το όνομά σας. Κάθε μέρα 10 τυχεροί.

Διακοπές αξέχαστες, για πάντα.

πληροφορίες 210 6387500

Μπαμπά θα έρθεις;

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΣΠΟΝΣΟΡ

μίνα» και πήρε διθυραμβικές κριτικές. Το Νοέμβριο του 2003 ηχογράφησε CD με τη Φιλαρμονική του Λονδίνου και εμφανίστηκε με την ίδια ορχήστρα στο Royal Festival Hall. Το 2004 κυκλοφόρησε το νέο του CD με τη Φιλαρμονική του Λονδίνου, με τίτλο *Ballades for saxophone and orchestra* (από την εταιρία NAXOS). Το γερμανικό μουσικό περιοδικό *Fono Forum* (Φεβρουάριος 2005) τοποθέτησε αυτό το CD πρώτο στη λίστα με τα δέκα καλύτερα CD με σαξόφωνο όλων των εποχών (www.kerkezos.gr). Ο Θεόδωρος Κερκέζος είναι διευθυντής της Ορχήστρας Σαξοφώνων της Νομαρχίας Πειραιά.

ΝΙΚΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ (1904-1949)

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΧΟΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ 36 ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ:

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ, ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ, ΚΛΕΦΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ, ΜΑΖΩΧΤΟΣ ΧΟΡΟΣ

Οι 36 *Ελληνικοί Χοροί* είναι το δημοφιλέστερο έργο του Νίκου Σκαλκώτα, αν και πρόσφατα με την ευκαιρία των εκατό χρόνων από την γέννησή του, το ενδιαφέρον των μουσικών στρέφεται όλο και περισσότερο και στα άλλα έργα του συνθέτη. Οι *Χοροί* αυτοί αποτελούν έναν κύκλο από τρεις σειρές (I., II., III.) με δώδεκα χορούς σε κάθε σειρά.

Η πρώτη γραφή μερικών χορών ξεκινά στα τελευταία χρόνια της παραμονής του στο Βερολίνο (1931-33), ενώ οι περισσότεροι χοροί γράφηκαν στην Αθήνα το 1934-35. Με την ευκαιρία της έκδοσης του Γαλλικού Ινστιτούτου, ο Σκαλκώτας αναθεώρησε το 1948-49 την ενορχήστρωση πολλών χορών. Οι μελωδίες, στις οποίες βασίζεται ο συνθέτης, προέρχονται είτε από προσωπικά του ακούσματα, είτε από τη μελέτη δημοσιευμένων συλλογών της δημοτικής μουσικής, είτε από την έρευνα που του είχε αναθέσει η Μέλπω Μερλιέ στο Μουσικό Λαογραφικό Αρχείο. Η επεξεργασία του πρότυπου υλικού είναι ποικιλόμορφη και ξεχωρίζει από τις συνήθεις επεξεργασίες της εποχής. Ο Σκαλκώτας μεταμορφώνει το μουσικό υλικό, που άλλοτε αναγνωρίζεται άμεσα, άλλοτε όχι, μ' έναν ιδιαίτερα προσωπικό τρόπο, σαν παραλλαγή ενός θέματος, κάτι που θυμίζει τη σύνθεση του Στραβίνσκου *Πουλτανέλλα*. Χαρακτηριστική είναι πάντα τόσο η εναρμόνιση, που κυμαίνεται από καθαρή τονικότητα μέχρι ατονικά σημεία όσο και η χρήση της ορχήστρας.

Απόψε θα ακουστούν τέσσερις χοροί: *Ηπειρώτικος Χορός* (I, 4), *Κρητικός Χορός* (I, 2), *Κλεφτικός Χορός* (III, 3) και *Μαζωχτός Χορός* (III, 12). Ο γνωστός *Ηπειρώτικος Χορός* (Moderato), εμφανίζεται σαν «λεβέντικος», ηρωικός χορός. Η μελωδία του όμως βασίζεται σε ένα ήρεμο ηπειρώτικο μοιρολόι, όπου ο Σκαλκώτας πιθανόν εκφράζει μέσα από την μετατροπή του υλικού το περιεχόμενο του κειμένου του μοιρολογιού.

Στον *Κρητικό Χορό* (Allegretto moderato), η μελωδία παρουσιάζεται πρώτα στα πνευστά, μετά συνεχίζουν τα έγχορδα μαζί. Η ρυθμική συνοδεία εδώ θυμίζει κάποιες επιδράσεις του Κουρτ Βάλτ, του οποίου ο συνθέτης ήταν για λίγο μαθητής στο Βερολίνο.

Ο σβέλτος *Κλεφτικός Χορός* (Allegro vivo) βασίζεται σε τριμερή μορφή (A-B-A-επίλογος), στην οποία το μεσαίο τμήμα φέρνει τόσο ηχοχρωματική όσο και μελωδική αντίθεση με το κύριο θέμα της Α ενότητας.

Ο *Μαζωχτός Χορός* (Allegro molto vivace), βασίζεται σ' ένα «χελιδόνισμα», απλό τραγούδι για το καλωσόρισμα της άνοιξης. Ο Σκαλκώτας το μεταμορφώνει εντελώς, έτσι ώστε η πρώτη ενότητα να μοιάζει με εμβατήριο. Στη συνέχεια αρχίζει να κυριαρχεί το χορευτικό στοιχείο, που οδηγεί τον χορό σε μία δυναμική κορύφωση.

Evelin Voigtmann

ΝΙΚΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ (1904-1949)

CONCERTINO ΓΙΑ ΣΑΞΟΦΩΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΓΧΟΡΔΩΝ

(*ενορχήστρωση: Γ. Σαμπροβαλάκης, 2005*)

Ο Σκαλκώτας αγαπούσε το σαξόφωνο και είχε γράψει γι' αυτό. Το *Κοντσερτίνο*,

αρχικά γραμμένο για όμποε και πιάνο, έχει γνωρίσει από μεγάλους μουσικούς αρκετές μεταγραφές. Μία πολύ ταιριαστή μεταγραφή είναι αυτή του μουσικολόγου και κλαρινετίστα Γιάννη Σαμπροβαλάκη, που το ενορχήστρωσε θαυμάσια για σοπράνο σαξόφωνο και ορχήστρα εγχόρδων.

Θ. Κερκέζος

ANTONIN DVOŘÁK (1840-1904)

ΣΛΑΒΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΑΡ.2 ΣΕ ΜΙ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓΟ 72

Ύστερα από πρόταση του εκδότη Σίμροκ, ο Ντβόρζακ έγραψε τον πρώτο κύκλο των *Σλαβικών Χορών*, έργο 46. Η μεγάλη επιτυχία τους οδήγησε και σε έναν δεύτερο κύκλο (*Σλάβικοι Χοροί*, έργο 72), αν και η δεύτερη σειρά (1887) ολοκληρώθηκε οκτώ χρόνια μετά την πρώτη.

Ο δεύτερος κύκλος εμφανίζεται συνολικά πιο μελαγχολικός και ποιητικός στην έκφραση. Αυτό φανερώνεται χαρακτηριστικά και στο *Σλαβικό Χορό αρ.2* του έργου 72. Μια ήρεμη, γεμάτη συναίσθημα μελωδία, εναλλάσσεται με ελαφρά πιο χορευτικές ενότητες, στις οποίες, ωστόσο, μένει διάχυτη η αίσθηση κάποιας μελαγχολίας.

Evelin Voigtmann

JOHANNES BRAHMS (1833-1897)

ΟΥΓΓΡΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΑΡ. 4 ΣΕ ΦΑ ΔΙΕΣΗ ΕΛΑΣΣΟΝΑ

ΟΥΓΓΡΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΑΡ.1 ΣΕ ΣΟΛ ΕΛΑΣΣΟΝΑ

Κατά την ρομαντική εποχή, οι διάφοροι χοροί ήταν ένα αγαπητό θέμα, ειδικά για το πιάνο, το οποίο ήταν το κατεξοχήν όργανο για τα σαλόνια. Σ' αυτή τη ζήτηση ανταποκρίθηκε επίσης ο Μπραμς, ο οποίος μάλιστα στους *ΟΥγγρικούς χορούς* του επεξεργάστηκε συγκεκριμένες τοιγάνικες μελωδίες. Η μεγάλη επιτυχία που είχαν οι χοροί για πιάνο, οδήγησαν πρώτα τον Μπραμς, και αργότερα και άλλους συνθέτες να τους επεξεργάζονται για ορχήστρα.

Ο τέταρτος *ΟΥγγρικός Χορός* της συλλογής *σε φα δίεση ελάσσονα* διαπνέεται από μελαγχολική διάθεση, στην οποία αντιπαρατίθενται πιο ζωηρές μελωδίες σε ρυθμούς τσάρντας. Και στον γνωστό *ΟΥγγρικό Χορό αρ. 1*, το κύριο θέμα έχει μία νοσταλγική χροιά. Ζωηρά μοτίβα και χορευτικοί ρυθμοί ζωντανεύουν ενδιάμεσα την όλη ατμόσφαιρα.

Evelin Voigtmann

M. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (1925)

ADAGIO

Ο Μίκης Θεοδωράκης συνέθεσε το έργο αυτό το 1992, με αφορμή παραγγελία του Ιταλού τρομπετίστα Mauro Maur. Το έργο είναι γραμμένο για φλάουτο, πιάνο και ορχήστρα εγχόρδων.

Όταν αργότερα το ηχογράφησε στην Αγία Πετρούπολη με τη Συμφωνική Ορχήστρα State Academic Capella, σκέφθηκε να χρησιμοποιήσει τρεις σολίστ, φλάουτο, κλαρίνο και τρομπέτα, οι οποίοι παίζουν διαδοχικά, δίνοντας στο έργο κάθε φορά ένα διαφορετικό ηχητικό χρώμα.

SINFONIETTA

Η *Sinfonietta* είναι έργο της πρώτης συμφωνικής περιόδου του Μίκη Θεοδωράκη. Γράφτηκε στα 1947-48. Παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στην τελική του μορφή στα 1995 κατά τη διάρκεια περιοδείας του συνθέτη στην Αυστραλία με τη Μικρή Συμφωνική της Μελβούρνης και με διεύθυνση του ίδιου.

Το έργο είναι γραμμένο για φλάουτο, πιάνο και ορχήστρα εγχόρδων. Πίσω από την κλασική του φόρμα διακρίνει κανείς το μελωδικό ιδίωμα του συνθέτη με τις βυζαντινές και λαϊκές του επιρροές. Με εξαίρεση το δεύτερο μέρος, με το οποίο ο Θεοδωράκης μας αποδεικνύει ότι είναι κάτοχος της κλασικής τεχνικής και ακόμα ότι γνωρίζει να δημιουργεί ηχητικό φως μέσα από τις

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Διευθυντής Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος
Κωνσταντίνος Γιακουμής
Αντιπρόεδρος
Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου
Μέλη
Κωνσταντίνος Ζέρβας
Μαρία Τούρτα
Ιφιγένεια Παραστατίδου

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Μύρων Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός
Κάρολος Τρικολίδης

A' Βιολιά
Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου
Κορυφαίοι A'
Μίκης Μιχαηλίδης
Γεώργιος Πετρόπουλος
Tutti
Μαρία Δρούγου
Μαρία Σουέρεφ
Κρυστάλλης Αρχοντής
Γεώργιος Κανδουλίδης
Εύη Δελφινόπουλου
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Μαρία Σπανού
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παππά
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Ευστράτιος Κακάμπουρας
Γεώργιος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας

B' Βιολιά
Κορυφαίοι A'
Ανθούλα Τζίμα
Ντάρια Κάτσιου
Κορυφαίοι B'
Νικόλαος Αρχοντής
Αλκέτας Τζιαφέρης
Tutti
Μίμης Τοπσιδης

Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Θανάσης Θεοδωρίδης
Ευαγγελία Κουζύφ
Μαρία Εκλεκτού
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Ίγκορ Σελαμαζίδης
Μικέλ Μιχαηλίδης
Γεώργιος Κουγιουμτζόγλου

Βιόλες
Κορυφαίοι A'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι B'
Αλεξάνδρα Βόλτση
Αντώνης Πορίχης
Tutti
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Ειρήνη Παραλίκα
Φελίτσια Ποπίκα
Κατερίνα Μητροπούλου
Χρήστος Βλάχος
Δημήτριος Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν

Βιολοντσέλα
Κορυφαίοι A'
Βασίλης Σαΐτης
Κορυφαίοι B'
Απόστολος Χανδράκης
Tutti
Φλέρυ Κοντογιαννάκη
Γεώργιος Μανώλας
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης

Ιωάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας

Κοντραμπάσο
Κορυφαίοι A'
Γεώργιος Γράλιστας
Χαράλαμπος Χειμαριός
Κορυφαίοι B'
Ιωάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης
Tutti
Αναστάσιος Μαυρουδής
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Λεωνίδα Κυρίδης
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Μιχάλης Σαπουντζής

Φλάουτα
Κορυφαίοι A'
Πέτρος Σουσάμογλου
Νικόλαος Δημόπουλος
Κορυφαίοι B'
Γεώργιος Κανάσος
Γιάννης Ανισέγκος
Tutti
Νίκος Κουκής

Όμποε
Κορυφαίοι A'
Δημήτριος Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι B'
Νικόλαος Καλπαξίδης
Ιωάννης Ραζάκωφ
Tutti
Θωμάς Μητριζάκης

Κλαρινέτα
Κορυφαίοι A'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης
Κορυφαίοι B'
Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυριδής
Tutti
Βασίλειος Καρατζίβας

Φαγκότα
Κορυφαίοι A'
Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης
Κορυφαίοι B'
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

Κόρνα
Κορυφαίοι A'
Μανώλης Ιορδανίδης
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Κορυφαίοι B'
Βασίλειος Βραδέλης
Παντελής Φειζό
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος

Τρομπέτες
Κορυφαίοι A'
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόριος Νέτσκας
Tutti
Ιωάννης Σισμανίδης
Δημήτριος Κουρατζίνος

Τρομπόνα
Κορυφαίοι A'
Φιλήμων Στεφανίδης
Κορυφαίοι B'
Φώτιος Δράκος
Tutti
Ευάγγελος Μπαλάς

Τούμπα
Κορυφαίοι B'
Γεώργιος Τηνιακούδης

Τύμπανα
Κορυφαίοι A'
Δημήτριος Βίττης

Κρουστά
Κορυφαίοι B'
Κωνσταντίνος Χανής
Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης

Άρπα
Κορυφαίοι A'
Κατερίνα Γίμα

Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Έφορος Κ.Ο.Θ.:
Ελένη Μπουλασίκη
Αναπληρωτής Εφόρου Κ.Ο.Θ.:
Ιωάννης Στέφος
Φροντιστές:
Πέτρος Γιάντσης
Βοηθός φροντιστών:
Γιώργος Νιμπίης

Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης:
Λίνα Μυλωνάκη
Σχεδιασμός εντύπου:
motley co.

Διαχωρισμοί:
"Μακεδονική Χρωμοανάλυση"
Εκτύπωση:
Κουρτίδης - Μυλαράκης

Ιστοσελίδα Κ.Ο.Θ.:

www.tssog.gr